

Cireșul îndrăgostit

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- A fost odată un nebun, mi-l amintesc din când în când,
Mă-ntâmpina-ntr-un colț de drum, la o răspântie de gând,

Zâmbeam sperând că ziua lui va fi mai bună ca a mea,
Că iarna,-n treacătul hai-hui, o să se-ndure a-i lăsa

Măcar o floare pe un ram sau o secundă pe tulpini
În care timpul tău și-al meu va prinde-odată rădăcini.

Dar într-o zi, înduioșat, bătrânul soare a privit
Către nebunu'-ngândurat... Și-atât a fost. Îndrăgostit,

Nebunul meu cu brațe lungi, de sub zăpezile târzii,
Făcând cu ochiul m-a-ntrebat: tu pentru cine-ai înflori?

- Simt uneori cum înfloresc ca un cireș în luna mai,
Ca un nebun îndrăgostit, când primăvara-mi spune: „Stai,

Și-aprinde-o candelă la geam, să-ți dau de veste când prind rod,
Când florile mi-or ninge blând al amintirii eșafod”.

Când iernile se vor urni, cu pasul greu de timp ostil,
Eu la răscrucea unui gând o să te-aștept ca un copil

Și în amurg sub stea de foc, și sub luceferii din zori,
Că doar cireșu-ndrăgostit 'și-mbracă patima în flori,

Ca un nebun cu brațe lungi, care-a visat pe sub zăpezi
C-o să-nflorească într-o zi și tu iubirea ai s-o vezi.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș